

که په ریښتیا هم مثبت بدلون غواړی نو تفاهم وکړی!

(د افغانستان د ۱۳۸۸ د ولسمشرۍ د ټولټاکنو په هکله یو څو ټکی)

په دوه برخو کې / دوهمه برخه! ۲/۲

آما د حل لار څه ده او څه باید وکړو؟

په افغانستان کې د ټولټاکنو ۴۴ کانديدان اکثرا خلک نه پيژنی او يا هم ورسره لږ شناخت لري. ددوی شخصيت، کارنامی او کړنلاری چاته معلومی ندي. ددی امکانات نلری چه خپل معاونين او کاری برنامی د خلکو غورو ته و رسوی. نو په داسی وضعه کې لار څه ده او څه باید وشي؟ دا کانديدان د مادی له لحاظه هم ستونزی لري. ویلای شو چه اکثره یی حتی د سفر کولو او اعلانانو پیسی نه لری.

دا مسلمه او څرگنده خبر ده چه ټاکنو او انتخاباتو ته تگ رای او وټ ورکول په دی معنا ده چه:

- ما د هغه او یا دغه کانديد شخصيت مطالعه کړ،
- کړنلاره او او لار لیک می ورته و لوست، زما باور دی چه دا کړنلاره عوامرپی نه ده او عملی ده،
- ددی کانديد کاری ټیم او رهبری را ته د متجانس او مشابه لار لیک خاوندان معلوم شول،
- ددوی سابقه، تجربه او مسلکی پوهه او سیاسی کرکتر می مطالعه کړ او ...

نو ددی ټولو په نتیجه کې په دی می تصمیم ونيوه چه د افغانستان د زعامت او رهبری لپاره هغه او یا دغه شخصيت او شخصيتونه او یا هم هغه او یا دغه نسخه او کړنلاره درسته او زما د تائید وړ ده زه یی انتخابوم او نورو ته یی سپارښت هم کوم. دداسی غوره شوی او حسابی تصمیم مثال او بیلگه هم د افغانستان د صلحی د فعالينو د سازمان اعلامیه چه د محترم داکتر خدایاد بشرمل لخوا د محترم داکتر اشرف غنی احمد زی د افغانستان د جمهوري ریاست د کانديد په تائید څو ورځی د مخه په مطبوعاتو کې خپره شوه.

هو مونږ ته په کار ده چه د کانديدانو کړنلاری او شخصيتونه په بڼه توگه مطالعه کړو او همغه په خپل زعامت وټاکو چه دی وطن د خدمت مصدر گرځیدای شي.

هو مونږ ته په کار ده چه خپل درست او پر ځای تشخیص نورو ته هم سفارش کړو.

مونږ ته په کار ده چه خپل زعامت وحدت، تفاهم او د خیر لپاره نیک تفاهم او یو له بل سره د همکاری لاری ته را وپولو.

مونږ ته په کار ده چه د خیر خواه کانديد او یا کانديدان وپیژنو او دهمکاری او نیک تفاهم مشوری ورکړو.

داچه ما یو سیاسی شخصيت په تیرو آتو کالو کې آزمویلی، ددی شخصيت او کرکتر راته معلوم شو او عملا می ولید چه څه یی کول او څه کوی، داچه د ریاست جمهوري د کانديد او دهغه د پیشنهاد شوی معاونانو ترمنځ د شخصيت او کړنلاری په ارتباط ستر او نه قبلیدونکی توفیر وینم.

که یو کانديد او د هغه معاونان په تیرو کلو کې په عمل کې غلط کادری سیاسیت چه په کورنی، قومی او جیبی بنیاد ولاړ وه را ته معلوم دی،

- که یو کانديد او د هغه معاونان په سلگونو انسانان وژلی او یا یی په وژلو امر کړی او یا ورته زمينه برابره کړی، او په دشتو کې یی په گوليو ویشتی، سیاسی او جنگی اسیران یی وژلی،

- او که یو کانديد او د هغه معاونان قومی او قبیلوی ناخالو او بی عدالتیو او شخړو ته لمن وهلی او خلک د قوم او قبیلوی په نامه جنگوی تر څو خپل سیاست پست تثبیت کړی،

- او که یو کانديد او د هغه معاونان خپله سیاسی بقاء په پورنتیو منفی انکشافاتو کې گوری،

- نو که یو کانديد او د هغه معاونان خلکو ته څه د وعدی او ویلو نه لری، مشخصه کړنلاره او برنامه نه لری،

- نو که یو کانديد او د هغه معاونان خپله د قانون خلاف عمل کړی وی د افغانستان په خرابی کې مستقیم سهم اخیستی وی او حتی ډله ایز قاتل وی،

نو زه په خپل تصمیم کې په قاطعیت استدلال کولای شم چه څوک به مناسب او څوک به غیر مناسب کانديد

وی.

کله چه دا کانديدان گورم او پيژنم نو همغه يو قصه را ياده شي:

واده وه او د شپي ډوډي جوړه شوه چه سبا به خلکو ته ورکول کيږي. يو سپين ږيري غږ کړ چه د شپي به په ډوډي يو څوک دروي چه د پخي شوي ډوډي څارنه او ساتنه به کوي. هغه يوه کس غږ کړل چه زه آماده او تيار يم چه د شپي په ډوډي پهره او ساتنه وکړم. خلکو يو بل ته په حيرت و کتل او له نزاکته او حياء يي هيڅ ونه ويلي او غلي شول. خو ده سپين سترگي او بي حيا بيا ناري کړي چه زه آماده يم چه د شپي په ډوډي پهره او ساتنه وکړم. نو يو سپين ږيري پري غږ کړل. څه ولاړ شه! هسي خبري مه کوه. مونږ پهره او ساتندوي ټاکو او انتخابوو چه دا ډوډي له تا نه وساتو چه غلا يي نه کړي او ته اوس وايي چه ته د شپي پري پهره او ساتنه کوي. دا عجب ده!

نو لار او چاره څه ده او څوک بايد انتخاب کړو؟

آيا د افغانستان په ټولټاکنو کې خپل کانديدې واپس اخيستل د مقاطعي او د وطن سره د بي علاقگي مانا لري؟ زما په پوهه نه.

آيا ټولټاکنو کې نه گډون او له سره مقاطعه کول بڼه لار ده؟ که داسې وکړو نو سناريو به څه وي؟

زمونږ هيواد په يو معينه انکشافې پړاو او مرحله کې قرار لري. د قانون نه تخلف او مافيايي روابط حاکم دي. اوسنی حاکميت او ډيرو کانديدانو ته ټولټاکنې د قدرت نيول او ادامه ده او کومه مشخصې کاري نسخه چه د افغانستان د خلکو د نجات او خلاصون نسخه وي وجود نه لري. عملا او په اوسنيو حالاتو کې د افغانستان د جمهوري رياست د وړني لپاره زمونږ به هيواد کې عملي کنترول ډير سخت کاردی. تخنيکي او فني لازمي تياري او آمادگي نه شته. د چاپ شو ورقو لست د کنترول تضمين نه شته، د رایه ورکونکي دقيق شمير او تعداد او دقيقه احصايه چا ته معلومه نه دي، والي، قومندان، رنگ، صندوق او ورقي عملا د همغه په اصطلاح مستقل کميسون په لاس کې دي چه د هغوی ماهيت مو پورته څه ناڅه تشریح کړ.

نو تاسې ويلي شي چه نتيجه به څه وي؟

هو يواځنی تضمين او يواځنی لار همغه د تفاهم لار او قوت جوړولو لار ده. که ريښتيا هم تغيير غواړي نو بيا تفاهم وکړي!!!

نو بيا بايد په دې فکر وکړو چه لاری کومی دي؟

زه په دې باور يم قوی زعامت او رهبري چه وکولاشي دا کشتي د غرقيدو نه خلاصه کړي. پوښتنه داسې ده چه دا ملت به بلاخره کله داسې زعامت پيدا کوي چه د هغوی خدمتگار وي. آيا داسې زعامتونه د آسمانه را غورځي او يا هم بايد د همدې ټولني له خوا وړاندې کړای شي.

زه په دې باور يم چه دا ټولنه ډير بڼه او ستر شخصيتونه لري چه ددې وطن به بڼه زعامت وکړي. د داسې شخصيتونو بايد په تمام دقت او په تمام قوت پلوی وشي.

ددې هدف د لاس ته راوړلو له پاره يو هم ټولټاکنې او انتخابات دي. مونږ ته په کار ده چه په دې ماموريت او رسالت کې فعاله ونډه واخلو.

همغسې چه مو وويلی:

- حتمي نه ده چه مونږ دي بايد انتخاب شو.

- حتمي نه ده چه مونږ تا بايد په دې مقام راکړل شي.

- حتمي نه ده چه مونږ بايد مرکزی نقطه اوسو. اما حتمي ده په حق ځان پوه کړو، حق ته تسليم شو، خلکو ته حق ورسو او د حق نصيحت وکړو (و العصر ان الانسان لفي خسر - الا الذين آمنو و عملوا الصالحات و تواصو بالحق و تواصو بالمرحمة - صدق الله العظيم - قسم په عصر د انسان په خساره کې دي - په استتانا د هغو چه ايمان يي راوړي، صالح عمل کوي، يو بل ته د خير او مرحمه نصيحت کوي).

ددې اهدافو درسيډو لاری: په حق او سمه لار ځان پوهول، د بڼو او حق پرېنډه هلي ځلي کول او نورو ته رسول. د حق لپاره په مبارزه کې بشريت همدا موجوده دموکراتيک سيستم لري. د افغاني دموکراسي په ريښتني مفهوم ځان پوهول او د سيستم د جوړولو او ټينگولو لپاره کار کول. وړانکار او خاينين په گوته کول په کار دي. په دې باندې ځان پوه کړو چه ژوندی دایمی قهرمانان او دایمی رهبران وجود نلري. په اعمالو کې نيت او خاتمه مهمه ده (انما الاعمال بالنيات و انما الاعمال بالخواتيم....) نو له همدې کبله دعا کوو خدایا نيت مو پاک کړي او خاتمه مو بڼه کړي. د سيستم د تقويي لپاره د قانون په چوکاټ کې عمل کول، لاس ته راغلو بريو ته ادامه ورکول - په کار دي.

په ټولټاکنو کې ونډه اخيستل او ملت ته ددې زمينه برابرول چه خپله خپل سرنوشت په خپل لاس کې ونيسي دا يو انساني او اسلامي او متمدن کار دي. ملت بايد په خپل سرنوشت کې د تصميم حق ولري. اما دا ددې مانا نه لري چه په قيمت بايد ټولټاکنو کې ونډه واخلو. خپل تمام جد او جهد بايد وکړو چه د قانون څخه د تخلف مخه ونیول شوی. که موفق نه شو نو بيا اعتراض او مقاطعة په کار ده.

له دې لاری دنيا ته او به افغانستان کې حاکمانو ته د ويلو وړ گڼم چه په قاعده او اصولو عمل و نه کړي، که خلکو ته او هغه خواستو ته پام و نکړي، ددې ملت آه او اوبښکو او ویني نوری هم توی کړي - نو به يقين ويلي شم

چه ددوی د زرونو آه به تاسی وسوځوی. ستاسی ظلم به ستاسی د تباهی موجب شی، قیامونه او غیر متمدنانه حرکات به ادامه و مومی. دا ملت په تاریخ کی نورو آزمویلی تاسی یی هم و آزمایي. ډیری بدی او تاریخی درسونه به تر لاسه کړی.

زما سپارښت دادی چه همدا اوس هم فرصت ورکړی چه ملت خپل سرنوشت په لاس کی ونیسی. د صلح او د خلکو د تباهی لاره مه غوره کوی.

مونږ ته په کار ده چه لاس سره ورکړو. مصلح خیر خواه او زړه سوانده انسانان باید او باید خپل رسالت اداء کړی. زما سپارښت دادی که سیاسی رقابت هم لری مشترکو او گډو اهدافو باندی گډ کار کول په کار دی. دا یو ضرورت دی.

دا مشترک کار، یو والی او ښه تفاهم په څه مانا دی؟

- دامشترک کار او نیک تفاهم ددی په مانا ندی چه حزب اسلامی، د طالبانو جنبش او ... اوسنی حاکمیت دی د وزارتونو چوکيو او گویا غنیمت مال؟! سره وویشی او په هر بیه چه کیری - دی وطن کی صلحه راشی. داسی تفاهم ښه تفاهم نه دی او داسی کړنلاره د افغانستان اوسنی حاکمیت ته د شرم خبر ده. دا حاکمیت ددی صلاحیت نه لری چه د طالب حرکت او یا حزب اسلامی ته د افغانستان په سیاسی قدرت کی ونډه ورکړی. د حزب اسلامی او طالب حرکت ته د شرم خبر ده چه د خپلی چوکي او سعادت او مشروعیت د اوسنی حاکمیت نه تر لاسه کړی. دا د موضوع او تفاهم یو کاملاً غلط تعبیر دی. ملت باید د تصمیم صلاحیت ولری. د حاکمیت مشروعیت د ملت څخه او د ملت نه تر لاسه کیری. دا نه یو قومی مسأله ده او نه هم دینی. د افغانستان ملت مسلمان دی او خپل انتخاب لری. د افغانستان ملت د قومونو او ملیتونو نه تشکل میندلی او خپل انتخاب لری. د افغانستان ملت مظلوم او زجر لیدلی ملت دی خپل انتخاب لری.

- دولت او دهغه دری گانه قواوی کومه تجریدی خبر نه ده. هغه دولت چه د ملت نه پورته شوی وی هغه ارزښتونو ته به احترام او خدمت کوی چه ملت یی غواړی.

- د سیکولاریزم، د قومی اقلیت او اکثریت او دینی او تاکیدات هغه وخت زیات کیری چه په هغه هیواد کی دموکراسی نه وی او حاکمان کله د کودتا او کله هم د بن د کنفرانس او اجانبو له خوا تحمیلری. نو چو معیارونه غیر نور مال دی. او حاکمان په غیر نورمال توگه تعیینیری او د ملت په سر درول کیری. نو بیا وایی چه پورتنی مسایل او ملحوظات باید او باید مراعات شی.

- که آزادی او دموکراسی په شفافه توگه تأمین شی، که آزاد او شفافه ټولټاکنی تر سره شی، خلک په آزادی سره صندوقونو کی رای واچوی - نو بیا پورتنیو تأکیداتو ته ضرورت نه شته. مرغی له قفسه خوشی کړه او حاجت نه شته چه وزر وهل ور ته زده کړی.

دامشترک کار او نیک تفاهم ددی په مانا ندی چه د بل کانديد د کړنلاری سره سل په سلو که توافق و لری دا توافق او مشترک کار او نیک تفاهم په تغییر باندی توافق، د قانون په تطبیق باندی توافق، د ټولټاکنو په شفافیت باندی توافق، په ټولټاکنو کی د عالی سیاسی کلتور مراعات، واقعیت نگری او ریال فکر کول دی.

دا توافق - توافق پر نه همکاري د هغه ځواکونو سره چه د وطن په خرابی اخته دی و سیستم خرابوی توافق او تفاهم پر دی دی چه دلوی قواعد او قاعدی روښانه کړو، توافق او تفاهم پردی دی چه څنگه وکولای شو تر څو د بهرنیو هیوادو له مرستو څخه د حاکمو کانديدان په گټه فایده وانه خیستل شی.

دا توافق توافق پر راتلونکی توافق دی. دا توافق او قرار داد توافق او تفاهم په راتلونکی تفاهم او قرار داد دی. زه په دی باور یم چه د افغانستان اوسنی ټولټاکنی به دوهم پړاو ته ځی. زه په دی باور یم چه که په دی دوره کی په یو معیین کانديد توافق نه کیری نو حد اقلا په دوهم پړاو کی په یو معیین و مشخص کانديد چه په افغانستان کی مثبت تغییر غواړی توافق او یووالی راشی.

مونږ په دی باور یو چه په تیرو اتو کلو کلو لکه د پخوا په شان د امکاناتو څخه ښه گټه وانه خیستل شوه. تیر اته کلنه دوره موفقانه دوره نه وه. په جدی او حتمی ډول او زمانه دا حکم کوی که مثبت تغییر غواړی. نوی قوی کاری منجمنت او اداری ته ضرورت دی.

نوکه په ریښتیا مثبت تغییر غواړی نو باید او باید نیک او خیرخواهانه توافق او تفاهم ته ضرورت دی. دا تفاهم کی باید او باید د افغان ملت منافع او مصالح په نظر کی ونیول شی. په تأکید تکراروم چه بله لار نه شته. دا حتی د سیاسی حریفانو توافق د آینده حکومتی کرسیو په تقسیم توافق نه دی او باید نه وی. دا توافق د منت گذاری په مانا نه دی. دا توافق او تفاهم د اصولو نه تیریدل نه دی.

دا توافق او تفاهم د ټولو هغه صالحو دوستو او خیر خواهه انسانو او سیاسی گوندونو او ټولگیو توافق او تفاهم دی چه د وطن سرنوشت او راتلونکی ورته مهمه ده.

دا نیک توافق او تفاهم، تدبیر، سیاسی درایت او واقعینی - ددی وطن د خیر او سعادت، صلح او وروری لپاره د مشترک کار توافق او نیک تفاهم دی.

نو راحی چه پورتنی ضرورت درک او خان پری پوه کړو او په یوه قوی افغانی عظم او کلکی ارادی د افغانستان د مسلمانو او زجر لیدلی ملت ژوبړ ته کلکه ملا و ترو او هر یو په هر خای او هر مقام کې چه یاستو ددی ستر رسالت د اداء کولو لپاره په پوره جرئت او میرانه کار او عملی مؤثر اقدامات وکړو.

پای

و السلام – فاعتبروا یا اولی الابصار